

ЛІЦЕЇСТ

Інформаційний вісник Нововолинського ліцею-інтернату Волинської обласної ради

Майбутнє України у руках талановитих, мудрих, освічених

Як казав Пліній: «Втрачений той час, який ти не витратив на навчання». Людина отримує нові знання стільки, скільки живе. Та для учнів освіта – це те, з чого складається кожен день. І завдяки старанням та наполегливості діти долають багато перешкод і здобувають нові вершини. Але кожна робота повинна бути оціненою.

6 травня у Нововолинському ліцеї-інтернаті проходило величне дійство – бал олімпійців. У актовій залі зібралися найрозумніші та найталановитіші учнів разом із наставниками, бо перемога – це не тільки заслуга учасника, а й значні зусилля викладача.

Традиційно бал олімпійців розпочала королева знань та мудрості Сологуб Олена, учениця 11-А класу, яка привітала гостей і дала настанову: «Освіта – це скарб, а праця – ключ до нього». Щоб чогось досягти у житті не обов'язково відмовлятися від вільного часу, просто потрібно навчатися і вірити, що навіть маленькі перемоги допоможуть у майбутньому.

Святковий бал – це жнива для працюючих ліцеїстів, які не шкодували сил для творчого розвитку та інтелектуального росту. Хотілося б сказати, що навчатися – цікаво, здобувати нові вершини – складно, а втриматися на досягнутому – найважче. Та на те ми й учні, щоб встигнути все спробувати. Найприємніше було слухати нашого директора, мудрого «батька ліцейного братства», Гутчинського Володимира Йосиповича. Довелося біля мікрофона йому затриматися надовго, адже представлених до нагород було

чимало. Особлива увага – стипендіатам ліцею. Це майбутній «Менделєєв» - Шевчук Олександр, учень 11-Б класу, котрий на обласній олімпіаді з хімії здобув перше місце і третє місце на IV етапі конкурсів-захистів науково-дослідницьких робіт із хімії. Скоцик Дмитро, якого, без сумніву, зможемо невдовзі побачити серед видатних вчених-біологів, був третім на обласній олімпіаді з біології, виборов друге місце Всеукраїнського конкурсу-захисту наукових робіт із біології, а також перше місце у конкурсі «Новітній інтелект України». Гуліта Анна – окраса чоловічого колективу видатних юних фізиків України, яка у царині цієї науки здобула перше місце в обласній олімпіаді, була учасником Всеукраїнської олімпіади, а також завоювала друге місце з математики у III етапі. Усім відома поліглот (бо ж добре володіє кількома іноземними мовами) – чарівна Юлія Літковець - перемогла у III етапі олімпіади з французької мови та була учасником Всеукраїнської, де показала прекрасний результат.

Далі до слова були запрошені магістри різних наук та керівники методоб'єднань. Безліч переможців у суспільних, гуманітарних, точних науках отримали грамоти та грошові винагороди. Також не забути того дня про учасників художньої самодіяльності (без них не обходиться жодне ліцейне свято), про спортсменів, сильних, кмітливих та активних, які були переможцями у змаганнях різних видів спорту.

Ліцеїсти теплими та щирими словами привітали своїх наставників, адже завдя-

ки їхній праці, мудрості, вимогливості та терпінню учні впевнено і гідно долали перешкоди на шляху до наукового Олімпу.

Директорові і педагогам було дуже важко, бо скоро прийдеється прощатися із випускниками – призерами олімпіад. Та ніщо не проходить так швидко, як юність. І скоро ми всі станемо на порозі свого власного, тільки вже дорослого життя. І тоді зможемо показати, на що здатні, чого навчилися і досягли. Можливо, хтось із сьогоднішніх ліцеїстів прославить Нововолинськ у майбутньому, адже, як сказано мудрими: «Кожна епоха породжує свого героя».

А на закінчення балу олімпійців пролунав гімн ліцею. Швидко звільнилася зала... Та дух свята все ж залишився... Перегорнуто ще одну сторінку ліцейного життя.

Ми віримо, що попереду у нас ще не одна цікава повість...

Своєю розповіддю поділилися

Олена Сологуб та Ганна Гусева

Не забуваймо славного подвигу справжніх героїв!

Сьомого травня у Нововолинському ліцеї-інтернаті Волинської обласної ради відбувся святковий захід, присвячений 65 річниці Дню Перемоги. Здається, це була звичайна зустріч, але вона залишила незабутні враження у наших серцях.

Лунав урочистий марш. Під його звуки до актового залу ліцею увійшли ветерани: Погребський Василь Сидорович та Сірякова Ганна Юхимівна. Розпочалося дійство. Було сказано чимало про роки Другої сві-

тової війни, але найголовніше розповіли нам ветерани. Василь Сидорович та Ганна Юхимівна люб'язно погодилися поділитися спогадами про ті криваві часи. Учні ліцею змогли усвідомити, як важко було боротися за свій рідний край, не втратити мужності і йти вперед, незважаючи ні на що. Я захоплююсь цими людьми, бо ми живемо у вільній державі саме завдяки їхньому подвигу. Звичайно ліцеїсти підготували чудову концертну програму: розповіді про часи війни, милозвучні пісні, привітання для гостей, квіти. Цей захід – це дарунок правнукам ветеранам за їхню відвагу і мужність. Адже вони боролися за свободу і краще майбутнє для нас. Тож не забуваймо славного подвигу справжніх героїв!

Лілія Галінська

Нещодавно у 11-А класі відбувся відкритий урок на тему: «Всеперамагаюча сила творчості й кохання» у романі «Майстер і Маргарита» М.Булгакова.

Слід сказати, що це був оди із найскравіших творів митця, який приніс йому світову славу. Роман М. Булгаков почав писати у 1928 році. Доведений 15-го розділу, у 1930 році рукопис було знищено автором, щоб потім відновити по пам'яті. У творі висвітлено багатогранність душі, показано суть людської природи. Поруються найважливіші моральні й філософські проблеми: свобода і насильство, художник і влада, сенс буття людини, кохання, призначення особистості та вибір її позиції.

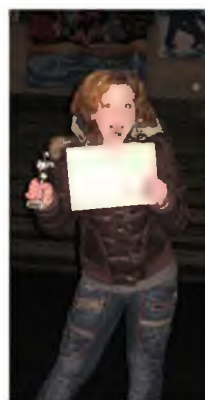
Неодноразово на уроці було згадано відому фразу «Рукописи не горять», яка й стає лейтмотивом усього твору й символізує безсмертя людського духу, творчості, добра, любові, волі, християнських ідеалів.

Це був дивовижний і захоплюючий урок. Ми переглядали короткий сюжет твору, учні також підготували сценку (режисером та сценаристом виступила – Мельничук Людмила Петрівна). Взагалі всі приймали активну участь у доповненнях, поринувши у булгаковську розповідь.

Особисто мені дуже сподобалося, а найбільше те, що я побачила фрагмент роману, у головних ролях якого були мої однокласники, що дуже старанно передавали почуття та атмосфери.

Тамара Закабуніна

Розказку про подружку...

Нещодавно моя однокласниця і близька подружка, Ганна Гусева, вирішила спробувати свої сили на Міжнародному фестивалі мистецтв «ArtВесна». Я думаю, що всім цікаво було б дізнатися про те, як наш президент виборола друге місце у конкурсі вокалістів, тому вирішила взяти у неї інтерв'ю:

- Анютка, скажи, будь ласка, де ти вперше почула про цей фестиваль? Я знаю, що в цьому році він був ювілейним. А ти раніше брала у ньому участь?

- Так, дійсно, «ArtВесна» відзначала десятиріччя. А про конкурс дізналася вперше. Взяти участь запропонувала викладач із вокалу Бортнічук Світлана Степанівна, вона ж і допомогла з вибором репертуару.

- Чи було присутнє хвилювання, адже, це, напевно, твій перший конкурс такого масштабного значення?

- Хоч і я частенько виступаю на сцені, та без хвилювання нікуди (посміхається). Кожен із учасників був достойним перемоги. Костюми в конкурсантів були просто неперевершені, але і я не відставала, завдяки моїй мамі, яка буквально за три ночі пошила дуже гарне плаття з корсетом в українському стилі.

- Дуже рада за тебе і твоє досягнення. Так тримати!!! Я знаю, що з тобою їздила мама та сестричка Олесь. Які у них враження? Чи не дуже втомило перебування у столиці?

- Чесно кажучи, кожен із нас був страшенно замучений, бо практично весь день "на ногах". Та моя сестра вразила своєю рішучістю. Нагорода проходила в Будинку культури «Більшовик» (сам же конкурс вокалістів відбувався у Будинку архітектора), де проходив конкурс танцюристів. У журі був Григорій Чапкіс. Уявляєш? Моя сестра пішла фотографуватися з легендарним танцюристом, ще й автограф попросила. І хоч казала підвечір: «Я стомилася, ідемо додому», але сил на знайомство із зіркою хватило. От така моя малеча.

- Ну і молодець!!! Дякую тобі за розмову. Старайся і пермагай надалі!

Альона Мацьожа

Наша годість!!!

Вітаємо наших стипендіатів - учнів, що досягли значних результатів своєю наполегливою працею

Шевчук
Олександр

Гулита
Анна

Літковець
Юлія

Скоцик
Дмитро

Карпати. Це дивовижний край, край зачарованої природи, край захоплюючих туристичних мандрів. Мабуть усі уже знають, що учні 10-В і 10-Г класів їздили у Карпати, а точніше в Закарпатську область. Поїздка була пречудова. Гори, ліси, річки, чарівне озеро – усе це справило на нас незабутнє враження, про що хочемо вам розповісти. Поїхати на екскурсію в Карпати зріло дуже довго. Ми з нетерпінням чекали на поїздку. В останній тиждень перед екскурсією нам було цікаво в які місця ми поїдемо, де будемо проживати, що побачимо. Дізнавшись,

що 10 травня ми вирушимо у мальовничі Карпати, радості нашої не було меж. Прокинувшись вранці 10 травня ми із задоволенням збиралися у подорож. І ось ми вже їдемо. Дорога нас чекала нелегка, бо їхали 8 годин. Проїхали чимало населених пунктів, мали змогу побувати у західних областях України, а також помилуватися чудовими краєвидами. Проживали у пансіонаті «Карпати», де нас прийняли гостинно і привітно. Звідси ж першого дня змогли поїхати до чарівного озера Синевир. Це найбільше озеро Закарпаття, яке утворилося понад 10 000 років тому на висоті 989 м над рівнем моря. Озеро Синевир вважається найкоштовні-

шим природним скарбом Національного природного парку «Синевир» і є однією з візитних карток Українських Карпат. Після озера змучені і сповнені вражень ми приїхали до туристичного комплексу «Карпати». Увечері для нас була організована загальна дискотека.

Другого дня нам вдалося побувати на канатній дорозі висотою 28 м. з висоти пташиного польоту Карпати виявилися ще мальовничішими. Адреналін просто зашкалював. Потім піднявшись на вер-

шину г.Маковиці, з якої видніється безліч гуцульських хатинок «розкиданих» по пагорбах, ми насолоджувалися чистим гірським повітрям. Нас супроводжували веселі українські пісні, які ще більше піднімали нам настрій.

Пізніше ми завітали на ферму, де віддали фантастичних оленів таких, як у мультфільмах. Зустріли вони нас дуже привітно. Хоча вони були огорожені від нас, ми могли поласкати їх. У них великі красиві роги, які з часом обрізають з

Карпати

метою зробити корисні луки. Попрощавшись з ними, наш дружній колектив знову пішов до автобусу.

Незабутніми залишилися враження від долини нарцисів. Все поле, ніби вкрите білою скатертиною. Листочки квіточок виблискували під яскравими сонячними промінчиками. Їхавши, ми спостерігали за безмежними краєвидами Крпатських гір та із захопленням слухали розповіді екскурсовода. По дорозі зупинилися біля джерела мінеральної води, де кожен міг покуштувати її, та взяти з собою додому. На нашому шляху ми не сумували, завжди було радісно і весело. Милувалися

різноманітними сувенірами та дивувалися майстерністю рук закарпатських жителів.

Також другого дня ми ознайомилися з робочим механізмом ГЕС. Бачили двигуни, турбіни та інші пристрої. За їх шумом ми навіть не чули один одного, проте було цікаво.

Після довгої екскурсії ми нарешті повернулися до нашого комплексу. Певечерявши, ми втомлені днем повним вражень, просто відпочивали.

Наступного дня ми з самого раночку мали збирати наші речі та прощатися з пансіонатом. Але так не хотілося... Та екскурсії наші на цьому не закінчувалися.

Спочатку ми поїхали в м. Берегове, де відвідали гарячі джерела. Це незвичайний басейн, температура води якого досягає +35°C. Водичка зелена та непрозора, адже у ній великі поклади мінеральної солі, яка дуже корисна для організму. Поплавали чудово, отримали масу задоволення.

Потім відвідали історичну пам'ятку – Мукачівський замок. За словами екскурсовода, він складається з трьох частин: нижньої, середньої та верхньої. У останній розташований надзвичайно глибокий колодязь та пам'ятник Федора Курятовича, який за легендами, виконує матеріальні бажання. У другій частині ми побували у кімнаті тортур та побачили, як жорстоко карали тих, хто хотів потрапити та завладіти замком. На вершині фортеці ми побачили будиночки та військову частину м.Мукачево, були поблизу кордону з Угорщиною та Румунією.

Після подорожі до замку, ми вирушили додому. Це була чудова подорож, яка назавжди залишиться у наших серцях!

Учні 10-В та 10-Г класів

Наш шалений 11-А клас.

Ну ось і все... Перегорнено останню сторінку, вивчена остання тема, проведено останній урок... Це чекає всіх: когось раніше, а когось пізніше. Та ми вже 11 клас. Через тиждень кожний обере свою стежку, але спогади про ліцейну родину залишаться назавжди. Тому, щоб і ви нас не забули, давайте познайомимося із шаленим 11-А класом.

Усього в нашій сім'ї 31 учень, кожен із яких виділяється креативом і особливим позитивом (буває таке, що вчителі сміються разом з нами). Наша класна мама – Хиля Я.І., яка з такою турботою до нас ставиться, що бігає за нами, як курка за курчатами. Також у нас є хресна мама – Мельник Руслана Леонідівна, яка як ангел-охоронець оберігає нас від пригод. Але що ж то за шкільне життя без уроків?

Так як ми філологічний клас, то більшість уроків – рідна мова. Гусева О.А. і Вітковська Н.О. намагаються вибити пустоці з наших розумних голівок і заставити вчитися. Зірки уроку: Мельничук Аліна і Панасюк Галина, які просто не можуть слухати урок без насіння чи сухариків (P.S. завжди за собою прибирають). Також у нас є Олюша Єрьоміна, яка просто чудовий оратор. Так чуттєво розповідає вірші, що інколи забуває про сам зміст.

Також не можна не згадати англійську мову, яка дає нам шанс стати поліглотами. Калінчук Г.В. та Мілішук Н.С. в глибині душі надіються, що через багато років слова «made in China» на етикетці ми прочитаємо правильно. Superstar уроку - Сологуб Олена, яка вже як щось скаже, то половина класу або не зрозуміє, або просто зробить вигляд, що їх це не стосувалося. Спілкування між Оленою і Галиною Василівною кожного уроку просто вражають, вже й сумніваєшся: для кого проводиться урок!

Хоч ми і філологічний клас, але математику теж вчимо (якщо урок проводить класна керівниця). Ну, не знаємо ми теорему Піфагора, але точно зможемо порахувати свою заробітну плату. Зірки уроку Мельничук Ірина, Корнієнко Валерія і Антонюк Марія, які врятовують нас тоді, коли половина класу спить, а інша не розуміє, що відбувається. Та ми ніколи не забудемо, що $\sin 2\alpha + \cos 2\alpha = 1$ (таке просто неможливо забути).

Взагалі обожнюємо читати: різноманітні журнали, кросворди... Але нам приходить

читати і твори зарубіжної літератури. Зірка уроку: Мельничук Л.П. (або просто тьота Люда). Просто вона і слухає, і розказує, і знову слухає те, що сама розказала, а деколи просто говорить цілий урок.

Про 11-А клас

Ну що ж то за філологічний клас без історії? Потрібно ж знати хоча б першого Президента України (до речі, хто б то міг би бути?)... Та ми ж взагалі вундеркінди. Не знаєш правильної дати? Не проблема – придумуємо самі. Зірки уроку: Гоздецький Діма, в якого маршруткі не ходять до Нововолинська, і він пропускає перші уроки; Фульмес Владислав - справжній джентльмен (вже як щось заджентельменить, ну просто справжній кавалер!); і Гулюк Євген, який знає не тільки, хто був першим Президентом, а й хто ним є сьогодні. Хіба не унікали?

Але що ж то за життя без інтернету? Сама нудота. Кожен день ми просимо «Контакт! Включіть нам контакт!» Superstars - Гук Міша і Галас Рома, які протягом року повбивають всіх у Contra Strike.

Ми не тільки розумні, а ще й спортивні. Тож ми пропагуємо здоровий спосіб життя. Та ще й такий предмет любимо, як ДПЮ. Зірки уроку Давидюк Катя і Цибуховська Олена – «спортсменки, комсомолки і просто красуні». Не кожен зможе одіти противогаз і в той же час бути одягненим у мініспідницю та тупельки на шпильках. А вони змогли...

Це не вся історія про 11-А клас, та, мабуть, розповідати всі секрети не буду. Я вам що пліткарка якась? Але ви, напевно, зрозуміли, що живемо ми весело і дружно. Вже зовсім скоро ми поступимо до ВНЗ, а там нове життя, друзі. Та вас, мої дорогі однокласники, я ніколи не забуду. Бо хоч як би не банально це звучало, але 11-А клас the Best!!!

Олена Сологуб

Роки шкільні, ви пролетіли...

*Небо криком роздирає час,
Ніяк не встигнуть за роками:
Ще вчора йшли ми перший раз,
В сім'ю ліцейну із обіймів мами.*

*А зараз тільки мить – і ми випускники,
Пекучі сльози викажуть печаль,
Вже нам батьки встелили рушники
Життя доросле – незбагненну даль.*

*Нехай примчить спогадів автобус,
Щоб рідні стіни ніжно пригорнули
Шкільні, в які широти не закинув глобус,
Та все ж прошу, щоб клас наш не забули.*

*Дзвенить дзвінок і в школу манить,
І просить на уроки, в клас,
Там парти всі рядочком стануть,
Та, жаль, що не для нас.*

P.S. Ми навчаємось у найкращому класі, а всі інші нам заздять. Ми учні, яким не має рівних ніде у світі. Адже, хоча знання у нас мізерні, зате, які високі оцінки! Ми не виконуємо домашніх завдань, зате стабільно ми на уроках нічого не робимо, проте як гарно, обіцяємо, що вивчимо все до завтра! ми часто не ходимо до школи, зате всі разом! ми найрозумніші, тому на контрольних і тематичних звіряємося з підручниками; і поки всі інші задурювали свої голови домашніми завданнями, ми готували для вас чергові «приємності».

Серед учителів ходить приказка: «Добре на тих уроках, де немає 11-А класу». Але ми усюди: у ваших кабінетах, у коридорі на перервах тероризуємо перездачами, їмо з вами в їдальні... І одне єдине, чому ми старанно навчалися чотири роки не покладаючи рук, не стуляючи очей, не закриваючи вух, - грати на нервах педагогів.

Сьогодні ми розбійники й непосиди, неслухняні й гамірні, трішечки шалені й пустотливі, кожен день намагаємося довести, що розумніші за вчителів, але це все зараз. А завтра нашими іменами зарясніють шпальти газет назви компаній, ми станемо космонавтами і президентами, видатними спортсменами і науковцями, очолюватимемо найвищі посади країни, і Ви завжди пишатимемося нами.

Адже хоч і в нас бувають негаразди, але як не крути, ми 11-А - ваші «найулюбленіші» учні.

Олексюк Віка

Науково сатиричне есе (життя 11-Б класу)

Напевно, кожен знає нас,
Наш 11-Б клас.
Тут позбиралися найрозумніші діти,
Вже й вчителі не знали, що нас вчити.

Алла Борисівна - наш класний керівник –
З нами проблеми мала часто-густо,
А вихователі... Тільки до однієї звик...
А вона вже пішла у відпустку.
Отак їх четверо уже змінилось.
Діана Анатоліївна, тримайтеся!
Ще трішки залишилось.
Ну що ж тепер почнемо
Про кожну "беку" писати окремо.
Усі повинні зрозуміти –
Перші рядки слід старості присвятити.

Славик в нас подвійний "срок мотає"
За те, що (ну з ким не буває)
Про ліцейні заходи часом нас не повідомляє.
З ним сидить "парубок" нівроку,
З такої висоти видно, мабуть, усю Європу.

Гусь довгі ноги має й на вікна тюль чіпляє.
Алла Шелестовська вчиться відмінно
Але завжди знайде час на відпочинок.
Тому і представниця ліцейної ради.

Інтелект нашого класу – Шевчук Саша –
Вирішив хімію вивчати,
Щоб дізнатися, як школу підірвати.

Вова Мігдаль – Сашин друг.
На уроках ловить мух,
Та це йому не заважає –
На інформатиці за нього кращого немає.
Він задачу вам розв'яже, коли у вас завал.
А Загородній завжди каже:
"Мигдаль, принеси журнал!"

Домашню роботу можна
без проблем списати,
Бо Оля Оранська звикла всіх виручати.
Ця усмішка, цей мега оптимізм!
Не залишиться байдужим жоден лицейст.

Дві подружки: Люда й Оксана
З десятого класу з нами.
Їх енергії позаздрить батарейка "дюрасел",
А позитиву вистачить на весь лицей.
Окуляри. Вічний сон. Повсякденна втома.
Адже часу він немає, щоб виспатись вдома.
Цілу ніч уроки учить,
Діма скрізь бере активну участь.
Пилипюк Паша також вчиться полюбляє:
Усе, що зададуть, підготувати не встигає.
Та якщо нема в класі піднятих рук,
То виручить завжди Ірина Грисюк.

Про 11-Б клас

За кількістю незданих віршів
Він посідає перше в класі місце.
Як мріють вчителі літератури
Почути від Колі: "Я вивчив".

Вона може запізнитись на урок,
Бо не в ту маршрутку сіла.
Ну що ви сварите її за неухважність.
Зрозумійте, вона ж іще не їла.

Усі думки Олександрі в ідальні,
І тут зусилля Ярослави Іванівни марні.
А Борис – сам собі пан
Намалює і пейзаж, і портрет.
Його найкращі друзі – палітра і мольберт.

Найменшенька наша Маша,
Найдобріша дівчина в класі,
Вчителів і учнів поважає,
Ніколи нікого не ображає.

Ще є спокійні розумнички наші,
Двійнята Кісілі: Валя і Наташа.
Три роки ми вчилися їх розрізнати,
Але поки не зрозуміли,
як не схожі ці дівчата.

Парадуха – ділова людина,
Вчиться непогано, майже на відмінно.
Військовий лицей, 11-Г клас
Ось такий шлях подолала Аліна до нас.

Ну хто скажіть не знав,
Що є в 11-Б Ільчук Ярослав.
За ним треба добре наглядати,
Бо замки в 30-ому він любить ламати.

Олена Паюк надмірно спокійна,
Тиха, врівноважена, вірна і надійна.
З нею Мартинюк Оксана сиділа
Рідко у школі з'являлась,
бо завжди хворіла.

Ігор по полю м'ячики ганяє
І голи всім забиває.
Він суперників бояться заставить,
І Роналдо скоро на пенсію відправить.

Марійка Мацюк – дівчина спортивна.
Може здатись – занадто спокійна.
Та насправді весела і енергійна.

«Рученьки терпнуть, злипаються віченьки».
Це Віталік не спить усю ніченьку,
Реферати з нету качає,
Гарні оцінки собі заробляє.

"Так! Коли принесете гроші?
Ну скільки ще можна чекати?" -
Це Віка і Оля (Фінансовий сектор)
Мусять про бюджет класу подбати.

Мар'яна – великий активіст,
Її чуйний голос далеченько чути.
Як вона накаже – так і має бути.

Можете Ярослава Васильовича спитати,
Хто вмів найвиразніше реферати читати.
Вона бусік підганяє, на уроки поспішає.
Хіба можна ображатись на цю усмішку милу?
Вибачте за запізнення Альону Шаловілу.
А хто в лиці Ваню Кундрата не знає?
Цей хлопець кумедний, жарти полюбляє.
А також футбол, баскетбол... і поїсти
О! Чуть не забула,
мрія пост Президента посісти.

Є в нас у класі один
(Паша Савлук) Натуральний блондин.
Він «мальчик» волейбольний,
Такий гарний, такий «стройний».
А найстрункіша дівчина наша
Міс класу – Корецька Наташа.
І Святослав Хомяк був іще у нас,
Ми йому набридли, й він пішов в А- клас.

Ось такий хороший у нас
11- Б клас.
Лицей нас довго пам'ятати буде,
Бо таких хіба забудеш?..

Юля Шимчук

P.S. Юля – поетеса, просто клас
Написала все про нас.

Учні 11-Б класу

Про 11-В клас

Сьогодні для усіх нас свято,
Прийшов канікул довгожданий час.
І квітів, й усмішок багато,
Та сльози на очах у нас.

А вчителі і вивчили, і виховали нас,
Тепер прийшла пора прощання,
Щоб не забули ви про нас
Даруємо вам ці вітання.

Маленька дівчинка Каміла,
Весела добра й чарівна.
Душі приємна, серцю мила
До того ж любить всіх вона.

На всіх контрольних допоможе,
Підкаже всім на перебії.
Не відмовить у проханні
Це Володя наш Бабій.

Хлопець в класі найскромніший,
Це розумний Бліщ Вадим.
В просьбі завжди не відмовить,
Має гарну вдачу він.

Оля Бойко чепурненька,
Не дивіться, що скромненька.
Вона знає, що бажає
І завжди це досягає.

З Вікторією не соромтесь,
Зостатись віч-на-віч.
Поспілкуватись з нею кожен скаже:
„Життя - прекрасна річ“.

Богдан Усатов - металіст
Та ще й до того ж - медаліст.
Врівноважений й терплячий
А на уроках чисто сплячий.

Математика для Васі,
Справа не важка.
Швидше вчителя розв'яже
Будь-яке завдання.

Аліна Корнійчук старанна,
Сильна й вольова,
Щоб підняти комусь настрій
Завжди добере слова.

Павло розумний хлопець,
Та вчитись він не хоче.
У телефоні зависає,
В інтернеті щось шукає.

А Мартинюк Тарас -
Економіст у нас.
Багато книг читає,
Про все на світі знає.

Мінькач Олександр - оратор,
Має голос класний.
Дикція його прекрасна,
Буде "супер" депутатом.

Займається паркурком вміло
Саша Мойсеук.
На трюки має завжди силу,
І без кросівок "як без рук"

А у нашого Володі
Друг найкращий - телефон.
Він без нього нікуди,
Новосад із ним завжди.

Іванка любить сперечатись,
Захистить тебе й себе.
Вміє гарно спілкуватись,
Й на допомогу всім прийде.

Гарненька дівчинка Оксанка,
Кмітлива і проворна.
Знає жарти бездоганно,
Веселить усіх старанно.

Романюк Тарас тихенький
І лінкуватий він у нас.
Його усмішка вражає,
Піднімає настрій враз.

Танцюристів повен клас,
Один із них - Савчак Тарас.
Баскетбол він вміє грати
І дівчат розвеселити.

Сагаль - хлопець хоч куди,
Пожартувати він вміє.
Старанний й чемний він завжди,
Нікому зло не заподіє.

Міша Смаль - це справжній "мачо":
Всі дівчата за ним плачуть.
А крім того ще й спортсмен,
Гарний хлопець - супермен.

Меломан наш Торольчук.
Гарну вдачу Саша має,
На всю школу популярний:
Кожен учень його знає.

Юля жартувати вміє,
Не будеш з нею ти в журбі.
Завжди розкаже щось кумедне,
Що сміх не стримаєш в собі.

Знає фізику в нас Макс,
Й турніки він полюбляє.
Посперечатися мастак,
Тепер це кожен знає.

Хімач Ігор - особливий,
Це замріяний дивак.
З усіма він ввічливий,
Хлопець хоч куди козак.

Віка Губчик просто "ас",
Знає алгебру у нас.
Чорнобрива і струнка,
І смілива, й гомінка.

Красивих хлопців в нас багато,
Один із них Чайко Вадим.
Високий, спритний і завзятий,
Приємно справу мати з ним.

Привітна дівчина в є в нас,
Зоветься Шарова Аліна.
Розумна й скромненька вона
І дуже любить апельсини.

Спорт - краса. Це знають всі,
І дорослі, і малі.
Проте найкраща наша,
Спортсменка Юзвик Маша.

А про себе що сказати?
Юля мене звати
Маю прізвище Борчук
Я писала, як бажала
Познайомити хотіла
Вас із нами.
Чи зуміла?

слово випускника

Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" є одним з найбільших навчальних закладів Європи, потужним науковим, просвітницьким, культурним, молодіжним центром країни.

КПІ створений, працює і розвивається вже понад 110 років як заклад, в якому на одній території в 160 гектарів органічно поєднані умови для навчання,

занять спортом, підвищення рівня культурного, наукового та інтелектуального розвитку, відпочинку та занять особистими захопленнями всього 50-тисячного колективу.

«Чому обрав КПІ? Бо вважаю, що це найкращий ВНЗ для інженерів. Мріяв здобути освіту, пов'язану з реальними справами (інженерними, а не абстрактними). Наразі не шкодую про свій вибір, адже лєвова частка відповідальності за якість освіти лежить саме на студентах».

У КПІ історично склалися славні спортивні традиції, які підтримувались і збільшувались протягом усієї історії вузу. Студенти за власним бажанням обирають як вид спорту, так і викладача, що відповідає вимогам Болонського процесу.

Студенти НТУУ "КПІ" після занять мають можливість відві-

дувати секційні заняття з видів спорту за пільговими цінами, завдяки студентському профспілковому комітету

Кажуть, студентські роки - найкращі в житті. Скільки всього відбувається у цей час: осмислення необхідності й достатності освіти, соціалізація в гуртожитку, робота, елементи самостійності. Мабуть, найбільше запам'ятається гуртожитське життя зі своїми особливостями, цікаві дискусії з викладачами.

Я щиро вважаю КПІ кращим ВНЗ в Україні, оскільки він найбільш чий до прикладної діяльності, тут ще витає дух справжнього інженера не за професією, а за стилем життя».

Отже, якщо до студентського життя та навчання ставитись з гумором, то це справді кращий період. Гуртожиток, який є окремим світом та інформаційним

центром, лекції улюблених педагогів, олімпіади, зустрічі та конференції, довгі екзамени, після яких знаєш ВСЕ.

У майбутньому хотів би бачити себе, перш за все, гідною людиною, в професійному плані - інженером. Планую поєднувати інженерну та наукову діяльність: це не дасть відірватись від реального стану речей, а рутинна інженерна робота не така марудна, коли є можливість і бажання щось дослідити.

Користуючись нагодою, хотілось би висловити величезну подяку моїм наставникам у ліцей.

Вадим Бенедь,
студент II курсу НТУУ «КПІ»,
факультет інформатики та обчислювальної техніки за напрямком «Програмна та системна інженерія»

Про 11-Г клас

слово випускника

Мабуть, немає жодного класу в лицей, який би був таким відомим, як 11-Г. Причому відомий не лише з кращого боку. Адже всі знають, що улюблена тема розмови лицейних педагогів – неповторний 11-Г з його пересічною для лицю успішністю і специфічною для одинадцятикласників поведінкою. Чесно кажучи, важко навіть уявити, що через кілька днів всі вони отримають атестат зрілості. Так, ці майбутні випускники таки знають, як звернути на себе увагу, виділитися з сірої маси, змусити заговорити про себе... Називайте, як хочете. Проте ми – унікальні. Самі вчителі запевняють нас в тому, що таких, як ми ще не було в історії лицю, і вже я вас в

цьому запевняю, більше не буде. Та повірте мені, що ще багатьом наступним поколінням лицейстів будуть переповідати, який колись тут вчився клас. Проте годі про майбутнє. Послухайте краще про нас теперішніх.

11-Г досить непогано вчився б, якби учням дозволили списувати. Щоправда, є й такі, хто відмовляється підтримувати «авторитет» класу і займають призові місця в лицейних (і не тільки) олімпіадах, самостійно (!) пишуть контрольні роботи та атестації і систематично готуються до уроків. Та дарма вчителі кажуть, що ми не слухаємо на уроці – ми все чудово чуємо, чуємо й розуміємо, просто система запам'ятовування у кожного учня різна. До того ж ми, як комп'ютерний клас, стараємось не перенапружувати систему головного мозку, щоб вона могла опе-

ративніше працювати. А пам'ять автоматично само стирається, щоб на наступний день ми змогли записувати у свої звивини нову інформацію. Тому не слід нарікати на 11-Г, бо ми – це ми. І пам'ятайте, що ви набирали цей клас, отож вам тепре і приходиться терпіти.

На жаль, час минув, пора прощатися. Та хочеться нагадати усім, що усе, що ми здобули, усі вершини, що їх підкорили, усім цим ми завдячуємо нашій дружній сім'ї на чолі з вихователем Оленою Леонідівною та класним керівником Тетяною Федорівною. Також ви-словлюємо подяку вчителям, які нас навчали.

Щиро дякуємо ідальні та техпрацівникам, тому що саме без вас наше життя було б неможливим.

Отже, від усього 11-Г низький уклін усім.

І надіємось, що ви залишите місце у своєму житті для згадки про нас. Ми у свою чергу обіцяємо, ніколи не забувати свій дім – Лицей.

Олександра
Смаль

У житті кожної людини настає момент, коли вона повинна обрати свою дорогу у житті. Для більшості - це випускний, закінчення школи. Перед випускником відкривається безліч нових шляхів, і постає тяжка задача - вибір майбутньої професії, фаху.

Для мене цей переломний момент настав значно раніше - коли я вирішив вступити до лицю. Як зараз пам'ятаю: мені було дуже нелегко - покинути свою школу, де провчився вісім років, надовго покинути рідний дім, батьків, друзів... Переживав, як мене сприймуть нові однокласники, вчителі, чи зможу на високому рівні вивчати предмети та показувати високий рівень знань. Але все ж я зважився, і не пошкодував. Лицей став моїм домом моєю Alma mater.

Лицей вплинув на моє становлення як людини, як особистості. Навчив працювати і допомагати один одному в колективі. Спрямував мою енергію та здібності на посилене вивчення природничих предметів - хімії та біології, що одразу дало плідні, на мою думку, результати - перемогах на різного рівня олімпіадах та турнірах з цих дисциплін.

Лицей, можна сказати, дав мені можливість реалізувати себе на повну, відчутти солодкий аромат перемог і гіркоту поразок, загартував мене для майбутнього дорослого життя.

Зараз я навчаюся на III курсі хімічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка і дуже цим задоволений. Можливо, мені було б тяжко вчитися у цьому закладі, якби не ті знання та досвід, що я здобув у лицей. Та, говорячи про лицей, я завжди маю на увазі вчителів - вимогливих, строгих, але водночас веселих та добрих. Саме вони прививали любов до наук, дисциплінували виховували наполегливість та жагу до знань. Завдяки дорогим наставникам я показав себе як успішний студент.

Студентське життя веселе. Сповнене пригодами та переживаннями (особливо під час екзаменаційної сесії), дуже насичене всілякими подіями - науковими семінарами та конференціями, традиційними факультетськими святами. Студенти активно беруть участь у таких дійствах. Наймасовіші святкування, звичайно ж, дня хіміка.

III курс - час обирати науковий напрямок, так би мовити, спеціалізацію. Я - неорганік. Працюю в лабораторії на кафедрі неорганічної хімії під керівництвом професора Голуба О.А. Сфера наукових інтересів - супрамолекулярна хімія поверхні, координаційна хімія.

Брав участь у олімпіадному русі: працював у складі журі київської міської олімпіади, складав задачі теоретичного туру, готував київських школярів до IV етапу Всеукраїнської олімпіади з хімії. «Мої діти» показали хороші результати, здобувши високі місця.

Планую закінчити магістратуру та вступити до аспірантури на рідний факультет.

Усе, чого я досяг - це завдяки лицю, його вчителям, які завжди робили нам добро, хоча іноді ми цього не помічали.

Щиро Вам дякую за все!!!

Артем Осипенко.

НОВОВОЛИНСЬКИЙ ЛІЦЕЙ-ІНТЕРНАТ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

проводить набір учнів на 2010–2011 навчальний рік
до спеціалізованих 8-их, 9-их, 10-их класів

Приєм до ліцею конкурсний. Вступники здають 2 іспити (в залежності від профілю класу). Усі учні проходять тестування у психолога ліцею. Призери та учасники обласних олімпіад (перша "десятка") зараховуються без іспитів, за співбесідою. Відмінники навчання здають один іспит за вибором.

ЗАЯВИ ПРИЙМАЮТЬСЯ ДО 15 СЕРПНЯ 2010 р.

(із собою мати табель успішності,
свідоцтво про базову загальну середню освіту)

Перелік вступних іспитів

8 суспільно-гуманітарний на спеціальності

українська філологія – українська мова (диктант),
українська мова і література;
іноземні мови (англійська, німецька) –
іноземна мова, українська мова (диктант).
історія, право – історія, українська мова (диктант).

8 природничо-математичний на спеціальності

фізика, математика – фізика, математика
економіка – географія, математика

9 природничо-математичний на спеціальності

хімія, біологія – хімія, біологія.

9 природничо-математичний на спеціальності

фізика, математика – фізика, математика
економіка – географія, математика

Вступні
іспити:
20
серпня

Зарахування
22 серпня

10 суспільно-гуманітарний на спеціальності

українська філологія – українська мова (диктант),
українська мова і література;
іноземні мови (англійська, німецька) –
іноземна мова, українська мова (диктант).
історія, право – історія, українська мова (диктант).

10 природничо-математичний на спеціальності
хімія, біологія – хімія, біологія.

10 природничо-математичний на спеціальності
фізика, математика – фізика, математика
економіка – географія, математика

10 технологічний на спеціальності
інформатика – математика, укр. мова (диктант)

Вступні
іспити:
21
серпня

Світязь – місце відпочинку влітку

Озеро Світязь розташоване за 5 кілометрів від Шацька. Загальна площа становить 27,5 км.кв., найбільша зафіксована глибина – 58,4 метри. У народі озеро називають Українським Байкалом. Світязь є карстового походження і живиться артезіанськими підземними водами. Вода у ньому надзвичайно м'яка.

Існує багато легенд, пов'язаних із походженням озера. Ось одна із них.

У деякі часи на місці озера стояло красиве місто, і був там добрий правитель. Одного разу один із сусідів попросив допомоги, щоб відбити напад ворога. Швидко зібрався цар у дорогу зі своєю бойовою дружиною, залишивши без захисту жителів. А в цей час на місто напав недруг, тоді красива і горда дочка правителя звернулася до неба із проханням зруйнувати їхнє поселення, щоб воно не дісталось ворогу. І не встигла промовити останніх слів, коли все навкруги захиталося і пішло під землю. А на цьому місці з'явилося чисте озеро із чудовими квітами. Але кожен, хто хотів зірвати квітку, падав, вражений страшною хворобою.

Озеро в оточенні лісів надзвичайно красиве. Його за правом називають перлиною Полісся. Проте, наскільки люблять і пишуться волиняни озером, свідчить популярність самої назви: село Світязь, вокально-інструментальний ансамбль Волинської обласної філармонії з одноіменною назвою.

Світязь багатий рибними запасами, там водяться судак, окунь, щука, лящ, сом. З'являються і «новенькі» – срібний карась, короп, білий амур. Якщо пощастить – на гачок може потрапити і справжній вугор.

Чи бажаєте провести вільний час на чудовому, теплому березі? Якщо так, тоді найкращим варіантом є відпочинок на Світязі.

На берегах озера розміщені туристичні бази і бази відпочинку. Лише в урочищі Гряди їх налічується більше сорока.

До послуг відпочиваючих – столові кафе, магазини, пляж, автостоянка.

Грина Мудрик

Інформаційний вісник набрано і зверстано на ліцейному видавничому комплексі

Головний редактор *Надія Демчишина* Технічний редактор *Лілія Шустік*

Учнівські редактори *Світлана Розік, Зоряна Нащоцька*

Набір та верстка *Віктор Расюн, Петро Павлович, Василь Федощук, Іван Гусинський*

Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій

Засновник Нововолинський ліцей-інтернат Волинської обласної ради

ЛІЦЕЙСТ

інформаційний вісник

Свідоцтво - серія ВЛ №158 від 23.12.1999 р.

Наклад 600

Ціна договірна

Віддруковано у друкарні ППФ "Мінотавр" м.Нововолинськ,

вул. Грушевського, 19, тел.(03344)24658,

свідоцтво ДК № 1278 від 18.03.2003 р. зам. №

Наша адреса:

Волинь, м.Нововолинськ,
вул. Пирогова, 1,
Нововолинський ліцей-інтернат
Волинської обласної ради
тел. (03344) 36772, 49062
novlicey@ukr.net